

den yngre Del. Jeg har hørt udtale netop fra socialistisk Side, at dette i og for sig ikke stred mod de demokratiske Principper, og jeg finder, det er fuldstændig rigtigt. Der er intet som helst her, der kan stride mod stærkt udprægede demokratiske Principper. Her er intet Skel hverken efter Pengene eller efter Hartkornet. — Det andet Forslag gik ud paa, at der skulde kvalificeret Majoritet til for at forhøje Skatterne i Kommunerne. Vi have her nøjagtig holdt os til det Forslag, som var opstillet af Regeringen i Skattelovene 1901—02. Dette Forslag blev det nævnte Aar varmt anbefalet og udmærket motiveret af den da fungerende Indenrigsminister. Han fremførte i sit Foredrag, at det var uberettiget at sige, at dette var et Indgrib i Kommunernes Selvstyre, og at hvis man kunde sige slikt, kunde man med samme Ret fra anden Side sige, at det netop var en Udvidelse af Kommunernes Selvstyre. Han fremhævede, at det var god Statspolitik at sørge for, at Skatterne ikke voksede mere end uundgaelig nødvendigt, og han paaviste udførligt, at man ad denne Vej vilde kunne naa til, at Skatterne ikke stige for stærkt. I øvrigt skal jeg henvise til Rigsdagstidenden for 1901—02 Pag. 1948—49, hvor de Herrer ville kunne se, hvilken fortrinlig Motivering den daværende fungerende Indenrigsminister gav for disse Forslag. Vi havde troet, at naar vi saaledes fremsatte et Forslag, som Regeringen i sin Tid selv havde knæsat, havde vi fundet en venlig Modtagelse. Men det var ikke saa. Jeg læste i et eller andet Blad, at Højres Forslag der, hvor vi gjorde de principielle Indrømmelser, indeholdt noget godt, men at Resten var „noget Kram“. Jeg ved ikke, om dette Udtryk ogsaa sigtede til dette Regeringsforslag. Men i ethvert Tilfælde, det Haab, vi havde næret, at Regeringen havde haft en lille Rest af Kærlighed til sit eget Barn, det blev skuffet. Man har end ikke fra anden Side villet indlade sig paa Forhandling om dette Spørgsmaal, men det er blevet pure afvist.

Jeg skal saa tilføje for yderligere at pointere Højres Imødekommen, at efter at vi allerede i Betænkningen af 15. Marts 1905 vare gaaede med til Valgret og Valgbarhed for ugifte Kvinder og Enker, der have svaret direkte Skat, ere vi nu for yderligere at imødekomme Folketingets Stilling paa dette Punkt, gaaede med til at give samtlige Kvinder Valgret og Valgbarhed, ligesom vi ogsaa, for fremdeles at imødekomme, hvad der var vedtaget i

Folketinget, ere gaaede med til Tyendes Valgret og Valgbarhed.

For udførligt at vise Højres Stilling i denne Sag skal jeg tilføje, at Højre har stillet Forslag om, at Valgretten er betinget af et Ophold i Kommunen i hele det Skatteaar, hvori Valget foregaar, og i hele det forudgaaende Skatteaar, samt at Skatten skal være betalt, saa at det ikke som hidtil er tilstrækkeligt, at man er opført til Skat, selv om man ikke har betalt den. — Vi have dernæst foreslaaet, at Medlems-tallet i samtlige kommunale Raad skal være lige, og endelig, at Raadmændene i København og Revisorerne for Sogneraadene skulle vælges efter Forholdstalsvalgmaaden. — Endelig have vi foreslaaet Stemmepligt. Men heller ikke dette Forslag om Stemmepligt har vundet Anklang fra anden Side. Vi have ment, at denne Fordring er rimelig: at naar man giver en Ret, der saa ogsaa dermed følger en Pligt. Dette er forsøgt i andre Lande og har vakt Tilfredshed. Man har ikke hørt andet, end at der, hvor Stemmepligt er indført, ikke er fulgt Ulemper med, man har tvertimod været vel tilfreds dermed. Jeg kan heller ikke se, at der fra demokratisk Side kan indvendes noget derimod, da det kun rammer de dovne, ligegyldige og uinteresserede, og med en saa betydelig Udvidelse af Vælgerkorpset som den, Højres Forslag gaar ud paa, er det ogsaa rimeligt at samle samtlige Vælgere til Urnen, saaledes at de ere nødte til at stemme.

Det er jo naturligt, at et saa vidt-rækkende Forslag, hvorved Højre har brudt med Fortiden og paa væsentlige Omraader har anerkendt den almindelige Valgret, ikke har kunnet stilles indenfor Højre uden delte Meninger. De Herrer ville ogsaa se, at et enkelt Medlem har stillet et Særforslag, men dog ikke anderledes, end at han kun paa et enkelt Punkt ikke er enig med os andre Udvalgsmedlemmer. I øvrigt staar Udvalget ganske enigt og helt i sin Indstilling.

Hvad er det da, man fra anden Side har tilbudt os for at udjævne Vanskelighederne? Jeg skal tillade mig at gennemgaa de enkelte Punkter, som findes under Bilag III mellem Ændringsforslagene. Der foreslaas der noget lignende, som Højre har foreslaaet, at Betingelsen for Valgretten skal være, at vedkommende uden Afbrydelse skal have været bosat i Kommunen mindst 1 Aar forud for det Skatteaar, hvori Valget foregaar. Der staar ikke noget om, at Skatten skal være betalt, men i øvrigt er dette jo i Overensstemmelse med